

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH120006
NAZWA
OBSZARU Jaroszewiec

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH120006	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Jaroszewiec

1.4. Data opracowania 2001-03	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 29 sierpnia 2022 r. w spr. soo Jaroszewiec (PLH120006)

Wyjaśnienia:	Zmniejszenie pow - 11.2019 r.
--------------	-------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
19.6006

Szerokość geograficzna
50.344

2.2. Powierzchnia [ha]:
583.65

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL21	Małopolskie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
8210			2.49		P	B	C	B	C
8310			0.0	3	G	B	C	A	C
9110			133.49		G	B	C	B	C
9130			259.93		G	B	C	B	B
9150			23.83		M	C	C	B	C
9170			22.86		G	B	C	A	C
9180			0.12		P	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

P		atrorubens											X
P		Epipactis helleborine											X
P		Galanthus nivalis									X		
P		Gentianella ciliata											X
I		Helicigona lapicida							X				
A	1261	Lacerta agilis										X	
P		Lilium martagon											X
P		Lycopodium clavatum										X	
M	2634	Mustela nivalis										X	
P		Neottia nidus-avis											X
P		Phyllitis scolopendrium											X
P		Platanthera bifolia											X
A	1213	Rana temporaria										X	

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	10.6
N16	70.76
N17	17.12
N23	0.41
N12	1.11
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar jest położony w północno-zachodniej części Płaskowyżu Ojcowskiego, na wschód od krawędzi Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej, opadającej ku Wyżynie śląskiej. Sąsiaduje bezpośrednio z wyraźnym obniżeniem Białej Przemszy, zwanym Bramą Wolbromską. W jego skład wchodzi trzy odizolowane wyniesienia terenu z licznymi ostańcami wapiennymi. Osiągają one znaczne wysokości względne w porównaniu z dnami obniżenia dolinnych wyścielonych materiałem piaszczystym. Można tu zaobserwować wiele różnorodnych form krasowych, m. in. na terenie Januszkowej Góry znajduje się wejście do jednej z

najgłębszych (56m) na Jurze jaskiń, o nazwie Januszkowa Szczelina. Jej długość wynosi 180 m, składa się z dwóch studni i komina, a wewnątrz spotyka się liczne półki i skalne mosty.

Lasy porastające obszar są dosyć zróżnicowane. Zbocza wzgórz porastają różne typy buczyn (sudecka, storczykowa, niżowa) i jaworzyny, obniżenia – grądy, a wypłaszczenia – bory sosnowe. Obszar pozbawiony jest wód powierzchniowych.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze stwierdzono obecność 6 rodzajów siedlisk z Załącznika I oraz 2 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Do największych wartości tego obszaru należą:

- obecność dużego obszaru leśnego porośniętego przez naturalny drzewostan bukowy (m.in. ciepłolubna buczyna storczykowa);
- nagromadzenie na niewielkiej powierzchni dużej ilości skał wapiennych o rzadko spotykanej rzeźbie (z uwagi na ich silne skrasowienie), występowanie jaskiń i in. utworów krasowych. Na wapiennych skałach wytworzyło się siedlisko 8210;
- obiekt dydaktyczny, wskazujący na ścisłe powiązanie naturalnej roślinności z glebami, budową geologiczną i rzeźbą terenu;
- występowanie reprezentowanego przez niewielkie płaty siedliska zaklasyfikowanego jako zespół Jaworzyny z jęczynikiem zwyczajnym *Phyllitido-Aceretum*;
- występowanie jaskiń (Jaskinia Twarda, Jaskinia Błotna, Jaskinia Januszkowa Szczelina) stanowiących hibernakulum dla nietoperzy. Jaskinia Twarda to największe i najcenniejsze zimowisko nocka dużego na terenie Wyżyny Krakowskiej.

Nocek duży *Myotis myotis* (1324)

Dla określenia znaczenia obszaru dla ochrony gatunku wykorzystano dane o wysokiej jakości „G” (zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej).

Populacja: Dotychczas nie podjęto próby oszacowania liczebności populacji nocka dużego w Polsce. Obszar Jaroszwca (Jaskinia Twarda, Jaskinia Błotna) jest znaczącym dla tego gatunku obszarem zimowania w kraju. Jaskinia Twarda to największe i najcenniejsze zimowisko nocka dużego na terenie Wyżyny Krakowskiej. Przyjęto, że jego liczebność mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ co pozwala na ocenę populacji „C”.

Stan zachowania siedliska gatunku:

W obszarze Jaroszwiec znajdują się dwa zimowiska nocka dużego: Jaskinia Błotna i odkryta w 2007 roku Jaskinia Twarda. W Jaskini Błotnej hibernuje od 3 do 9 osobników tego gatunku. W Jaskini Twardej, w której monitoring zimowy prowadzony jest od 2012 roku stwierdzono hibernację 60-142 osobników nocka dużego. To największe i najcenniejsze zimowisko nocka dużego na terenie Wyżyny Krakowskiej. Otwory jaskiń na chwilę obecną nie wymagają zabezpieczenia. Jaskinie są trudne technicznie, ciasne, ich penetracja wymaga wykorzystania liny, bardzo rzadko są penetrowane zwłaszcza zimą.

Zgodnie z przyjętą metodą (Instrukcja, 2012.1), nadano ocenę stanu zachowania siedliska gatunku B (dobry stan zachowania).

Izolacja: Nocek duży występuje w całej Europie południowej i zachodniej, a w Polsce osiąga północno-wschodnią granicę zasięgu. Ocena C (populacja nieizolowana).

Ocena ogólna: Ocena B (dobra).

8210 Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami *Potentilla caulescens*

Siedlisko jest złożone z niewielkich powierzchniowo płatów zlokalizowanych w szczelinach skał wapiennych na niewielkiej ilości gleby. Siedlisko w obszarze występuje w miejscach ocienionych i wilgotnych, ale również w okolicach południowych ekspozycji skał. Charakterystycznymi roślinami zbiorowiska są m.in.: zanokcica zielona *Asplenium viride*, zanokcica murowa *Asplenium ruta-muraria*, zanokcica skalna *Asplenium trichomanes* ssp. *quadrivalens*, paprotnica krucha *Cystopteris fragilis*, jęczynnik zwyczajny *Phyllitis scolopendrium*. Często występują paprotka pospolita *Polypodium vulgare*, zachyłka Roberta *Gymnocarpium robertianum*, bodziszek cuchnący *Geranium robertianum*, rzeżusznik piaskowy *Cardaminopsis arenosa*.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)

W obszarze kwaśne buczyny stanowią znaczącą część areału siedlisk leśnych. Siedlisko reprezentowane

jest przez zespół acidofilnej buczyny niżowej *Luzulo pilosae-Fagetum*. Pokrywa ona zwykle najniższe części stoków, o różnej ekspozycji oraz obniżenia z wykształconymi glebami płowymi lub brunatnymi, słabo bielcowymi. Struktura zbiorowiska jest dość jednorodna. W drzewostanie dominuje buk, słabo rozwinięta jest warstwa podszytu. W runie obecna jest borówka czarna *Vaccinium myrtillus*, konwalijka dwulistna *Majanthemum bifolium*, kosmatka owłosiona *Luzula pilosa*, śmiełek pogięty *Deschampsia flexuosa*. W sąsiedztwie wychodni wapiennych zwiększa się zwykle udział roślin mezofilnych w runie. Wkraczają tu: marzanka wonna *Galium odoratum*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, a wycofuje się borówka czarna. Gleba pokryta jest zwykle dość grubą warstwą nierozłożonych liści bukowych, a przestrzenie od nich wolne, pokrywają płyty mszaków.

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*)

W obszarze reprezentowana przez zespół żyznej buczyny sudeckiej *Dentario enneaphyllidi –Fagetum*. Wykazuje ona znaczne wewnętrzne zróżnicowanie. Wyróżniono tu podzespół typowy, z czosnkiem niedźwiedzim *Allium ursinum*, z miesięcznicą trwałą *Lunaria rediviva*, a także liczne warianty i podwarianty pośród każdego z nich. Buczyny żyzne zajmują w obszarze powierzchni najwyżej wyniesione, często na zboczach dość stromych, o ekspozycji północnej, wschodniej i zachodniej, pokryte rędzinami i różnymi typami pararedzin. Najlepiej wykształcone fragmenty zbiorowiska znajdują się wokół ostańców wapiennych. W runie występują tu: żywiec dziewięciolistny *Dentaria enneaphyllos*, kokorycz pusta *Corydalis cava*, miesięcznica trwałą *Lunaria rediviva*, szczyr trwały *Mercurialis perennis*. Na glebach uboższych masowo występują: żywiec cebulkowy *Dentaria bulbifera*, marzanka wonna *Galium odoratum*, przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*.

9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*)

Siedlisko reprezentowane w obszarze przez zespół *Carici-Fagetum*. Jego płyty występują na południowych stokach wzniesień, często stromych, na glebach suchych i ciepłych, płytkich, wykształconych na wapiennym podłożu, zwykle silnie szkieletowych – klasyfikowanych jako pararedziny. W drzewostanie dominuje buk, jego pokrój jest inny niż w dwóch poprzednich typach buczyn. Drzewa są nisko ugałęzione, o rozbudowanych koronach. Ze względu na dość dużą ilość światła (bocznego) docierającego do dna lasu, runo jest dość obfite. Rozwija się też warstwa krzewów, złożona często z gatunków ciepłolubnych. Cechą charakterystyczną jest występowanie w runie licznych storczykowatych. Rosną tu: buławnik czerwony *Cephalanthera rubra*, buławnik biały *Cephalanthera alba* i buławnik mieczolistny *C. damasonium*, kruszczyk szerokolistny *Epipactis latifolia* i rdzawoczerwony *E. atrorubens*, gnieźnik leśny *Neottia nidus-avis*, żłobik koralowy *Corallorhiza trifida* oraz szereg innych gatunków kalcyfilnych, w tym wiele ciepłolubnych: konwalia majowa *Convallaria majalis*, miodownik melisowaty *Melittis melisophyllum*, naparstnica zwyczajna *Digitalis grandiflora*, groszek wiosenny *Lathyrus vernus* i groszek czerniejący *L. niger*, przytulia *Schultesia Galium schultesii*, dzwonek jednostronny *Campanula rapunculoides*, orlik pospolity *Aquilegia vulgaris*. Siedlisko 9150 wykazuje wyraźne zmiany występowania uzależnione od prowadzonych aktualnie prac leśnych, wieku drzewostanu i stopnia nasłonecznienia runa.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

W obszarze reprezentowany przez dwa niewielkie płyty zaklasyfikowane jako zespół *Tilio-Carpinetum* na Górze Stołowej i w kilku oddziałach na Januszkowej Górze (ok. 30% powierzchni projektowanego rezerwatu). Są to drzewostany silnie zmienione przez prowadzoną tu dotychczas gospodarkę człowieka. W dużej części obecne są drzewostany jodłowe z domieszką sosny, świerka i brzozy. W płatach lepiej zachowanych, w drzewostanie obok graba znaczny udział ma buk zwyczajny, ponadto lipa szerokolistna, dąb szypułkowy i sosna zwyczajna. Podszyt (w zależności od płatu: albo słabo rozwinięty i praktycznie brak krzewów, lub z udziałem takich gatunków, jak: dereń *Cornus sanguinea*, leszczyna *Corylus avellana*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, wiciokrzew suchodrzew *Lonicera xylosteum*, trzmielina brodawkowata *Euonymus verrucosa*, berberys zwyczajny *Berberis vulgaris* i kalina koralowa *Viburnum opulus*). W runie obecne są gatunki z rzędu *Fagetalia silvaticae* i klasy *Querco-Fagetea*. Z gatunków charakterystycznych występują tu: przytulia *Schultesia Galium schultesii*, gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, ponadto marzanka wonna *Galium odoratum*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, kopytnik pospolity *Asarum europaeum*, perlówka zwisła *Melica nutans*, nerecznica samcza *Dryopteris filix-mas*, czyściec leśny *Stachys sylvatica*. Z gatunków chronionych prawnie występuje w tym siedlisku lilia złotogłów *Lilium martagon*.

9180 Jaworzyny i lasy klonowo – lipowe na stokach i zboczach (Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani)

Standardowy Formularz Dany uzupełniono o siedlisko 9180, które w obszarze reprezentowane jest przez trzy niewielkie płaty zaklasyfikowane jako zespół jaworzyny z jęczynikiem zwyczajnym Phyllitido-Aceretum. Płaty zostały stwierdzone w trakcie prac terenowych nad planem zadań ochronnych. W dwóch płatach położonych na Górze Stołowej obecne są gatunki typowe i charakterystyczne dla wyróżnionego siedliska. Drzewostan w płacie położonym na Pazurku jest zdominowany przez buka, w drzewostanie licznie występuje jawor, miejscami również klon w podroście. W runie obok jęczynika zwyczajnego Phyllitis scolopendrium występuje miesięcznica trwała Lunaria rediviva. Płaty zajmują niewielką powierzchnię 0,12 ha. W związku z brakiem pełnych danych na temat wymienionych płatów siedlisko uwzględniono w SDF jako nieznaczące. W planie zadań ochronnych wskazano jednak na konieczność uzupełnienia stanu wiedzy o tym siedlisku.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	K02.02		i
H	K02.01		i
M	G01.04		i
M	G05.04		i
L	G02.02		i
L	G05.04		i
L	G01.06		i
L	L05		i
L	G01.04		i
L	B02.03		i
L	B02.04		i
L	B02.06		i
L	C01.04.01		o
L	D02.09		b
M	L10		i
L	L10		i
L	G01		i
L	H04		o
L	B02.02		i
L	B07		o
L	J03.01		b
L	B02.02		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	G01		i
M	X		b
L	A03		i

M	D01.02		o
L	E01.03		o
M	B		i
L	A04		i
M	D01.04		o
L	G01.04		i
M	B		o
L	D01.01		o
L	D01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Bąk K., Morcinek G. 1995. Rezerваты w ZJPK woj. katowickiego - istniejące i projektowane. Msc.Michalik S. i in. 1985. Dokumentacja przyrodnicza projektowanego rezerwatu Januszkowa Góra. Urząd Wojew.,Wojew. Konserw. Przynr., Kraków. Msc.Mróż Wojciech 2007 Plan lokalnej współpracy na rzecz ochrony obszaru Natura 2000 - PLH120006 Jaroszowiec Ministerstwo Środowiska Wika S i in. 1985. Projekt utworzenia rezerwatu przyrody Góra Stołowa. Urząd Wojew., Wojew. Konserw. Przynr., Kraków. Msc.Wika S. i in. 1986. Opracowanie doku-mentacji projektowanego rezerwatu przyrody Pazurek. Urząd Wojew.,Wojew. Kons. Przynr., Kraków. Msc.Labocho M., Wołoszyn B. W., 1994: Dekady spisu nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej. W: Zimowe Spisy Nietoperzy 1988-1992. Wyniki i ocena skuteczności. B.W. Wołoszyn (red.). CIC PAN w Krakowie. Pp: 104-122. Nowak J., Kozakiewicz K. 2000: Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 1993–1999. Studia Chiropterologica, 1: 43–56. Nowak J., Grzywiński W. 2007. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2003–2007 na tle 20 lat badań. Prądnik 17: 149-146. Nowak J., Grzywiński W. 2012. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2008-2012 na tle historii badań. Prądnik. Prace Muz. Szafera 22: 135–156. Nowak J., Grzywiński W. 2017. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2013-2017 na tle historii badań. Prądnik. Prace Muz. Szafera 27: 93–118. Bodziarczyk J. 2012. Struktura i dynamika populacji jęczynnika zwyczajnego Phyllitis scolopendrium (L.) Newm. w Polsce. Zeszyty Naukowe UR 490, rozprawy 367: 1-240. Kepel A. 2010 Nocek duży (Myotis myotis) W: Makomaska-Juchiewicz M. (red) Monitoring gatunków zwierząt - Przewodnik metodyczny. Część I. ss. 220-257 GIOŚ, Warszawa

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	100.0	PL02	32.11		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Park Krajobrazowy Orlich Gniazd	-	100.0
PL02	Pazurek	*	32.11

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie
Adres:	Polska Mogilska 25 31-542 Kraków
Adres e-mail:	sekretariat.krakow@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jaroszowiec PLH120006 Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/WDU_K/2015/3289/akt.pdf
		Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 2 sierpnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jaroszowiec PLH120006 Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/WDU_K/2016/4638/akt.pdf
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH120006

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--